

отъ любовта за богатства, и отъ желанietо за честь. — Горко ми! господине, рѣкохъ на тогова човеѣка, азъ щѣ го желаѣшъ отъ сѣ сърдце, но какъ да успѣши въ него? — Остави двора, ми рѣче, и два дни пѣтувай по първия пѣтъ, който ще ти ся прѣстави въ твоя първъ поглѣдъ; лудостта на юдинъ човеѣкъ ти приготва юдно способно позорище, което ще тя исцѣри за секога отъ славолюбietо. Като ще ходишъ два дни, завърни ся по диржтъ си, и крайно вѣрвамъ, че не ще ся забавишъ за да живѣешъ подиръ весело и спокойно. „Азъ ходихъ почти цѣлъ денъ за да послушамъ този човеѣкъ, и щѣ ходжъ още и ютре; но мѫчно вѣрвамъ да получжъ спокойствiето, което ми той обѣща.“

Рыбарътъ като чу тази историѣ, неможѣ да ся удържи за да ся не почуди за лудостта на този славолюбецъ, който искаше да зависи неговото благополучие отъ поглѣдъти и думыти на принца. „Мило ще ми бѫде да виджъ пакъ, и да ся научжъ вашето исцѣленie, рѣче на иѫтника. Свѣршете пѣтуванiето си, и по два дни върнете ся въ моиѣтъ колибкъ. А и азъ щѣ да пѣтувамъ сѫщо; не съмъ ходилъ никога въ града, и си въобразихъ да отиджъ за да ся позабавлю отъ неговия шумъ и тресъкъ. — Вый имате въ туй юдиѣ лошj мысль, каза пѣтникътъ; понеже сте честитъ сега, защо искате да станете бѣденъ? Днесъ ви ся вижда колибката доволна; когато обаче видите палатитъ на голѣмцыти, тя ще ви ся види тогава много малка и много бѣдна: Вый сте сега благодарни отъ дрѣхжтъ си, защото вы покрыва, но ще ви ся развали сърдцето, когато ще испытате великолѣпнитъ облѣка на богатытъ. — Господине, рѣче рыбарътъ на своя гостъ, вый приказвате като по книжѣ; послу-